

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/134/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215205171
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8215205171.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Martina Kopinu v právnej veci žalobkyne: K. M., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXX, právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO:35 807 598, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 1C/341/2015-54 zo dňa 30.11.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne: „Súd u r č u j e, že úver zo zmluvy o úvere č. 800502113 uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 12.6.2012 je bezúročný a bez poplatkov. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 12.6.2012, č. 800502113, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v bode 10 a to v časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je n e p r i j a t e ľ n á . Žalovaný je p o v i n n ý žalobkyni nahradiť trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia vo výške 333,64 eur na účet právneho zástupcu žalobkyne, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o úvere č. 800502113, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi sumu 400 Eur, pričom dlžník sa veriteľovi zaviazal zaplatiť mu okrem poskytnutej sumy aj poplatok vo výške 286,- Eur, teda všetko vo výške 686,- eur v 7. mesačných splátkach po 98 Eur, počnúc dňom 12.7.2012, RPNM 471,93 %. Zmluva obsahovala na jednom liste papiera dve strany, na prvej boli uvedené údaje o veriteľovi, číslo zmluvy a číslo žiadosti o zmluvu, údaje o dlžníkovi (vyplnené boli meno, priezvisko, trvalé bydlisko, rodné číslo, číslo OP, kolónka o trvalom pobyte), poskytnutý úver, výška poplatku, počet splátok, výšku mesačných splátok, deň začiatku splatnosti a kolónka o to, že finančné prostriedky sú použité na iný účel. Ďalej zmluva obsahuje dátum uzavretia, čas, meno a podpis mandátára, podpis dlžníka, dátum prevzatia finančnej hotovosti 12.6.2012 a potvrdenie o prevzatí finančnej hotovosti s podpisom dlžníka. Na druhej strane zmluvy sa nachádzajú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej VPPÚ). Podľa článku 10 VPPÚ dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ju uhradiť v mesačných splátkach tak, ako je uvedené na prvej strane zmluvy. Tretinu poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere

spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. V článku 15 VPPÚ je dojednanie podľa § 262 ods. 1 Obch. zák.. Zmluva sa uzatvára podľa § 262 ods. 2 Obch. zák. ako zmluva nepomenovaná.

3. Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu s poukazom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď žalovaný ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalobkyňa) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka. Taktiež vzhľadom k tomu, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver, vzťahuje sa na predmetnú zmluvu o úvere aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch z. č. 129/2010 Z.z..

4. Súd sa ešte pred posúdením veci ako takej, musel vyrovnáť aj z predloženým rozhodcovským rozsudkom, či prípadne nepredstavuje prekážku res iudicata. V tomto súd podľa obsahu rozhodcovskej zmluvy uvedenej v odôvodnení rozhodcovského rozsudku dospel k záveru, že táto nemohla byť platne dojednaná, tak ako to tvrdí rozhodcovský súd. Aj keď v zmluve dojednaná možnosť voľby medzi rozhodcovským súdom a súdom všeobecným v prípade sporov vyplývajúcich z uzavretej zmluvy o úvere, avšak konkrétny rozhodcovský súd je priamo daný v zmluve, teda nie je daná možnosť jeho výberu. Ako je súdu známe z jeho činnosti, rozhodcovské zmluvy sú veriteľom vopred naformulované, predtlačené bez možnosti individuálneho dojednania a ovplyvnenia jeho znenia, či výberu rozhodcovského súdu spotrebiteľom. O uvedenom svedčí aj skutočnosť, že súdu sú opakovane v obdobných veciach veriteľa - žalovaného predkladané totožné znenia rozhodcovských zmlúv, čo je súdu známe z jeho činnosti (či už v exekučných či civilných veciach). V tomto súd poukazuje už na právoplatne rozhodnutia súdov Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/42/2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, sp. zn.5Co/219/2013, kde súd konštatoval v obdobnej veci veriteľa - žalovaného neplatnosť rozhodcovskej zmluvy s poukazom na ust. § 53 OZ. Pričom ako vyplýva z ust. § 53a OZ veriteľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Navyiac rozhodcovský súd sa vôbec vo svojom rozhodnutí nevyporiadal s tým, že v zmluve absentujú podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov, naopak konštatoval, že zmluva spĺňa tieto náležitosti a priznal veriteľovi požadované plnenie v celom rozsahu v rozpore s vyššie cit. ust. zákonov. Navyiac ako je súdu známe z jeho činnosti, rozhodcovské zmluvy, či akékoľvek iné zmluvy, či iné listiny (napr. právo vyplniť bianko zmenky a pod.) sú v týchto prípadoch predkladané spotrebiteľom tak, že „ keď chcú úver musia podpísať všetky predložené listiny „, a sú vopred naformulované, dané a predtlačené a spotrebiteľ ak chce úver získať, musí ich podpísať.

5. Rozhodcovská zmluva je preto neprijateľnou a nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a jeho rozhodnutie preto je považované za akt nulitný a teda neexistujúci, nespĺňajúci podmienky materiálnej vykonateľnosti rozsudku. Súd na podporu svojich záverov poukazuje aj na rozhodnutia súdov : NS SR sp. zn. 6MCdo/9/2012, sp. zn. 6Cdo/1/2012, či ÚS ČR, sp. zn. IV. ÚS 2735/11 zo dňa 3.4.2012.

6. Súd sa preto zaoberal ďalej vecou samou a dospel k záveru, že uzavretá zmluva o úvere je zmluva spotrebiteľská a zároveň zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z.. Avšak súd v tomto prípade poukazuje na nedostatky zmluvy o úvere a to najmä, že v zmluve absentuje uvedenie údajov vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch, a to najmä v ust. § 9 ods. 2 písm. f) - doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, písm. i) - úroková sadzba spotrebiteľského úveru, písm. k) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Rovnako súd nemôže akceptovať výšku RPNM 471,93 %, ktorá je dojednaná v rozpore s dobrými mravmi a preto je namieste konštatovať, že ani táto nie je určená a uvedená v zmysle písm. j) cit. zák. a ust. § 9 ods. 2. Dôsledkom neuvedenia podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. je, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

7. Čo sa týka zmluvnej podmienky zakotvenej v článku 10 VPPÚ v časti poplatku za úver (v tomto prípade určeného na sumu 286,- eur) : zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou., súd dodáva, že táto podmienka nemôže byť platne dojednanou a to už len tým, že je nejasná neurčitá. Nevyplýva z nej, za čo má spotrebiteľ zaplatiť takýto poplatok, za aké administratívne úkony by ho mal platiť. Navyiac jeho

výška je závislá na výške úveru (výškou úveru sa navyšujú administratívne náklady. Naviac uvedené je zakotvené v zmluvných podmienkach, ktoré sú vopred predtlačené, naformulované veriteľom, ktoré určite spotrebiteľ žiadnym spôsobom individuálne nedojednávajú ani nemohol ovplyvniť ich obsah. Sú naviac písané drobnejším písmom ako zmluva. Otázkou drobného písma v Zmluvách, či Úverových podmienkach (zmluvných dojednaniach), sa rovnako už zaoberali aj súdy a opakovane vyslovili, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Skutočnosť, že písmo je nečitateľné, pričom obsahuje kľúčové dojednania zakotvujúce povinnosti a sankcie, považoval súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku (nález Ústavného súdu ČR I. ÚS 342/09 zo dňa 15.6.2009). Uvedené spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto uvedené dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 OZ.

8. Na základe uvedeného súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a určil, že úver zo zmluvy o úvere zo dňa 12.6.2012 je bezúčinný a bez poplatkov a v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. vyhlásil aj neprijateľnosť zmluvnej podmienky vo výroku svojho rozhodnutia. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil a nezaoberal sa prekážkou veci rozhodnutej. O platnosti resp. neplatnosti zmluvy o úvere už bolo rozhodnuté dňa 28.10.2014 rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07852/14. Žalobcom predložená zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ide o nepomenovanú zmluvu podľa § 269 ods. 2 ObZ. Súdna prax zhodne určila použitie Obchodného zákonníka nezávisle na dohode strán v prípade sporov zo zabezpečenia záväzkov zo zmluvy o úvere ako aj v prípade vydania bezdôvodného obohatenia. Zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o úvere tak, ako sú uvedené v Obchodnom zákonníku. U nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. S ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko sú úroky požadované nebankovými veriteľmi tiež vyššie ako obvyklé bankové úroky. Žalobca musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov. Požiadanie zaplata poplatku je v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch prípustné, čo a contrario vyplýva z jeho ust. § 9 ods. 10. Žalovaný zároveň namietal aj nesprávnosť a predčasnosť výroku o trovách konania. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne, alternatívne, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadrila.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 až § 381 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania. Oznamenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vo výroku vecne správne.

12. Odvolací súd konštatuje, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o úvere zo dňa 12.06.2012

uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobkyni za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalobkyne. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti.

15. Obchodný zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy úpravu neprijateľných podmienok spotrebiteľských zmlúv neobsahoval. Tento právny predpis v širšom rámci súkromnoprávnej úpravy, ktorej základným všeobecným predpisom je Občiansky zákonník, má postavenie predpisu špeciálneho. Ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka priamo ukladá riešiť otázky Obchodným zákonníkom neupravené podľa predpisov občianskeho práva. V tejto súvislosti je právne významné ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Vychádzajúc z uvedeného v dôsledku nedostatku inej právnej úpravy neprijateľných podmienok pri zmluvách o úvere, ktoré síce boli uzatvorené podľa prísl. ustanovení Obchodného zákonníka, avšak majú spotrebiteľský charakter v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, je potrebné vychádzať z ust. § 53 Občianskeho zákonníka upravujúceho analogický prípad. Inak by sa minula účinkom do nášho právneho poriadku implementovaná Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekálnych podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

16. Odvolací súd nijako nepopiera argumenty, že zmluva bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka, predmetná vec sa však týka záväzkovo - právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah a niet dôvodu nechrániť dobromyseľnosť spotrebiteľa - žalobkyne vychádzajúcu z dôvery v objektívne občianske právo.

17. Odvolací súd konštatuje, že na predmetnú zmluvu sa zároveň vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Zmluvným dojednaním nie je možné vylúčiť pôsobnosť zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je predpisom obsahujúcim kogentné ustanovenia a vzťahuje sa na všetky zmluvy spĺňajúce definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle tohto zákona. Výnimku netvorí ani zmluva uzavretá podľa Obchodného zákonníka. Zákon o spotrebiteľských úveroch má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku povahu *lex specialis*, a preto má prednosť pred aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka.

18. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Účelom uvádzania zákonom stanovených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú.

19. Súd prvej inštancie správne konšatoval, že predmetná zmluva neobsahuje údaj v zmysle § 9 ods. písm. f) ZoSÚ, t.j. konečnú splatnosť úveru. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. f) iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy.

20. V zmluve rovnako absentuje údaj o úrokovej sadzbe podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ. Túto je možné vyvodiť z výšky poplatku uvedeného v zmluve a počtu splátok v spojení s bodom 10 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, čo spôsobuje neprehľadnosť a spotrebiteľovi *de facto* znemožňuje získať zrozumiteľné, náležité informácie o základných podmienkach zmluvného vzťahu, do ktorého vstupuje.

21. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy žalobcu a žalovaného bola aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová, výška, počet a termíny splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii tejto náležitosti v zmluve o úvere.

22. Neuvedenie týchto náležitostí v zmluve zákon o spotrebiteľských úveroch postihuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 ZoSÚ).

23. Za daného stavu odvolací súd konštatuje, že záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 ZoSÚ bol správny.

24. Vo vzťahu k nákladom na uzatvorenie a vypracovanie zmluvy, ktoré predstavujú 2/3 poplatku vo výške 286 Eur odvolací súd uvádza, že poplatok je v tejto časti neúmerne vysoký. Dojednanie o administratívnom poplatku je vágnym ustanovením, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké konkrétne administratívne činnosti ide, pričom výška poplatku - 190,67 eur predstavuje 47,67 % zo sumy poskytnutého úveru, a takto neúmerne vysoký poplatok bez bližšej špecifikácie jeho výšky a účelnosti je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka).

25. V konaní absentuje dôkaz, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola s jeho podstatou oboznámená, poplatok nie je náležite špecifikovaný a viaže sa na bližšie neurčené náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Podstatou administratívneho poplatku je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Je za hranicou rozumného úsudku, aby poplatok vo výške dosahujúcej takmer polovicu sumy poskytnutého úveru sledoval výdavky spojené s administratívnou činnosťou.

26. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednania v štandardnej formulárovej zmluve, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

27. Zmluvná podmienka v zmluve o úvere zo dňa 12.06.2012 - dojednanie administratívneho poplatku vo výške 190,67 eur nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, oprávňuje dodávateľa na neprimerane vysoké plnenie, a preto je v zmysle generálnej klauzuly uvedenej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v súvislosti s porušením princípu dobrých mravov neprijateľná. Dojednanie o administratívnom poplatku predstavuje vedľajšie zmluvné cenové dojednanie (keďže cenovým dojednaním vo vzťahu k hlavnému predmetu plnenia je pri zmluve o úvere dojednanie o úroku), preto toto dojednanie podlieha prieskumu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

28. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa náležite vyrovnal aj s argumentom žalovaného o existencii rozhodcovského rozsudku, ktorý mal založiť prekážku res iudicata. Odvolací súd poukazuje na to, že už v minulosti v právnej veci práve žalovaného explicitne v rozsudku sp. zn. 21Co 25/2012 zo dňa 18.6.2013 konštatoval, že právoplatný rozhodcovský rozsudok na plnenie predstavuje prekážku rozsúdenej veci v konaní, nie však rozsudok založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke (porov. „Nulitný rozhodcovský rozsudok nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci“, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31. mája 2012, č. k. 10CoE/308/2011-39). Predmetný rozsudok bol podrobený kontrole ústavnosti. Ústavný súd Slovenskej republiky tento záver neoznačil za ústavne nekonformný a pritom išlo o zásadnú právnu otázku s dopadom na výsledok súdneho sporu (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 25/2014 zo dňa 22.1.2014). Tento záver bol prijatý i Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 3Cdo 122/2011 zo dňa 9.2.2012 cit.: „Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu,

akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu.“ Obdobne tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 9/2012 zo dňa 16.1.2013 cit.: „V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória i súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevyklučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku rei iudicata.“

29. Odvolacia námietka žalovaného týkajúca sa predčasnosti a nesprávnosti rozhodnutia o trovách konania nie je dôvodná. V čase, kedy rozhodoval súd prvej inštancie bolo v platnosti ustanovenie § 151 ods. 1 O.s.p.. Pod pojmom rozhodnutie, ktorým sa konanie končí je potrebné rozumieť rozhodnutie vo veci samej, t.j. rozsudok alebo uznesenie o zastavení konania a pod.. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku súdu nevyplývala povinnosť vyčakať s rozhodovaním o trovách konania do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď v rozsudku rozhodol zároveň o trovách konania účastníkov. Odvolací súd konštatuje, že správneho výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný v odvolacom konaní úspešný nebol a úspešná žalobkyňa si trovy odvolacieho konania neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).